

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter blev i Rigsdagssamlingen 1929—30 fremsat i Folketinget (Tillæg A. Sp. 4245, Tidenden Sp. 3463), hvor det blev underkastet første Behandling (Tidenden Sp. 4723 ff.) og derefter henvistes til et Udvalg, der den 12. April 1930 afgav Beretning (Tillæg B. Sp. 2727). Lovforslaget fremsættes nu paany med enkelte Ændringer, hvorom henvises til nedenstaaende til de enkelte Paragraffer knyttede Bemærkninger:

Til § 1.

I det i forrige Rigsdagssamling forelagte Forslag overlodes det til den enkelte Kommunalbestyrelses Afgørelse, i hvilket Omfang man under Hensyn til de foreliggende lokale Forhold vilde overføre Ejendomsskatter fra Ejendomsskyld til Grundskyld. Under Lovforslagets Behandling i Folketinget fremkom der navnlig fra Partiet Venstre stærke Betæneligheder ved at overlade Skønnet over Ønskeligheden af en saadan Skatteomlægning til det kommunale Styre. I nærværende Forslag er der taget Hensyn til disse Betæneligheder med det Formaal herved at øge Mulighederne for en Videreførelse af Grundskyldslovgivningen, idet der foreslaas en delvis Overførelse af Ejendomsskylden til Grundskyld efter ensartede Regler for henholdsvis Landdistrikterne og Byerne.

I Forslagets § 3 bestemmes det, at den kommunale Ejendomsskyld opkræves med en bestemt Promille af det for hver Ejendom nedfældede afgiftspligtige Beløb, nemlig det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld (jfr. §§ 1 og 2 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922) i Skatteaaret 1930—31 oversteg Ejendommens Grundværdi med Fradrag for hver enkelt Ejendom dels af et Beløb paa 10 000 Kr. (svarende til det i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 fastsatte), dels af et Beløb paa 1 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed med Køkken, som Ejendommen i Skatteaaret 1930—31 indeholdt udover een Lejlighed. For at hindre, at der indenfor Landdistrikterne ved denne Reform skal kunne ske væsentlige Forskydninger mellem Landbruget

og de bymæssige Bebyggelser, er der dog for Amts- og Sognekommunernes Vedkommende indsat den Begrænsning i de 2 nævnte Fradragets Størrelse, at disse for den enkelte Ejendoms Vedkommende ikke tilsammen kan overstige de for Ejendommen i Skatteaaret 1930—31 fastsatte Fradrag (Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 § 3, 1ste og 2det Stykke) med Tillæg af Ejendommens afgiftspligtige Grundværdi i samme Skatteaar (Forslagets § 3, 1ste Stykke). I § 3, 3die Stykke, er det derhos fastslaaet, at den Promille, hvormed den kommunale Ejendomsskyld skal udredes, i samtlige Kommuner som hidtil skal udgøre $\frac{3}{4}$ af Promillen for den kommunale Grundskyld, men med den Begrænsning, at den dog ikke maa overstige den Promille, hvormed Kommunen opkrævede kommunal Ejendomsskyld i Skatteaaret 1930—31.

I Forslagets § 3 er i øvrigt udgaaet den i det tidligere forelagte Lovforslag optagne Bestemmelse om, at der i de her omhandlede Kommuner skulde fastsættes et 4-aarigt Ligningsforhold, idet det overfor Ministeriet er paapeget, at Gennemførelsen af en saadan Bestemmelse vilde kunne medføre visse praktiske Vanskeligheder.

Det bemærkes, at Affattelsen af Forslagets § 3 ligesom det i forrige Rigsdagssamling forelagte udelukker Beskatning af Forøgelse i Ejendomsskyldværdien ved Nybygning, Ombygning, Kulturforbedring m. v.

De Overgangsbestemmelser, der i § 4 a. og b. i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 var fastsatte for Beskatningen af københavnske og frederiksbergske Ejendomme, er ligesom i det i forrige Samling forelagte Lovforslag i det væsentligste opretholdt ved nærværende Forslags § 4, 2det og 3die Stykke.

Reglerne i § 7 om Beskatning til Amtskommunerne udenfor Sønderjylland er — bortset fra enkelte redaktionelle Ændringer som Følge af Ændringen i § 3 — optaget enslydende med Bestemmelserne i det i forrige Samling forelagte Lovforslag.

Medens Virkningerne af det i forrige Samling forelagte Forslag ikke paa Forhaand kunde beregnes, idet de jo vilde afhænge af, i hvilket Omfang Kommunalbestyrelserne benyttede sig af den dem givne